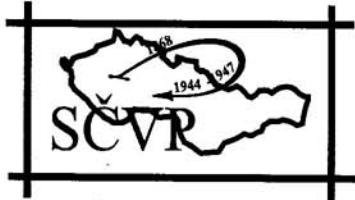

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

8/2006

Setkání představitelů zahraničních krajanů v Praze

Občanské sdružení *Mezinárodní koordinační výbor zahraničních krajanů za podporu ministerstva zahraničních věcí*, zejména jeho *Odboru krajanských kulturních vztahů a Senátu Parlamentu České republiky*, zejména jeho *Stále komise pro zahraniční krajanů uspořádali ve dnech 17. až 23. září 2006 v Praze akci nazvanou Týden zahraničních krajanů*. První se konal v roce 1998, další pak v roce 2000 a 2003, takže nynější byl čtvrtý v pořadí. Zúčastňují se jich funkcionáři krajanských spolků z celého světa, ovšem po zapřavení poměrně vysokého poplatku. Letos jsem odhadl, že počet účastníků ze zahraničí byl kolem 160 osob. O setkání nelze na stránkách *Zpravodaje z prostorových důvodů* sdělovat podrobnosti, proto podávám alespoň tuhoto součinnou informaci.

Cílem této sekání je umožnit vedoucím krajanských spolků ze zahraničí informovat úřední činitele ve staré vlasti a také kolegy z jiných koutů světa o svých úspěšných a problémach, projednat možnost jejich řešení, získat podporu ve staré vlasti zejména v udržení českého jazyka a kultury. V neposlední řadě posilit citová pouta zahraničních krajanů ke staré vlasti, například návštěvou památných a jinak důležitých míst. V současné době je znataelná snaha některých českých spolků v celém světě zjistit a zapsat historii svých komunit a archivně ji uchovat v České republice, což je velmi chvályhodné.

Jednání všech účastníků společně probíhalo po dva dny v posluchárně *Univerzity Karlovy* a další jeden den pak v *Senátu Parlamentu České republiky*. Zde již byli účastníci rozděleni do tří sekcí. V první byli představitelé českých spolků ze států Evropské unie, ve druhé z obou Amerik, Austrálie a Oceánie a ve třetí ze Společenství nezávislých států (bývalý SSSR), z východní Evropy a Balkánského poloostrova.

Clen pražského regionu SCVP Ing. Alexandr Drbal zorganizoval a řídil jednání třetí sekce. Jelikož je význačným funkcionářem pořádající organizace, z pověření jejího předsedy dr. Oldřicha Černého mne požádal, abych přednesl dvě přednášky:

1) Činnost Československé obce legionářské pro zachování paměti o čs. zahraničním odboji za I. a II. světové války. Doba trvání 10 minut, na společném jednání v budově Univerzity Karlovy.

2) Volynští Češi v historické retrospektivě. Doba trvání 15 minut. V sekci č. 3 v budově Senátu.

Cím méně je času pro vlastní přednášku, tím více času a uvažování zabere její příprava. Zvolil jsem ten způsob, že základem každé přednášky bylo 8 až 10 barevných ilustrací a ty jsem slovně komentoval podle textu, který jsem předem napsal a mnohokrát zkračoval. Ilustrace mi pomohly digitalizovat kolega Ing. Lad. Sornas, takže jsou zapsány na kompaktním disku.

Dlouhodobým potleskem a řadou dotazů byla přijata první přednáška při společném zasedání. Při druhé přednášce spolupůsobila vedoucí pražského regionu SCVP Irena Malinská,

která navázala několik užitečných kontaktů, zejména s předsedkyněmi z Ukrajiny. Přednáška byla také přijata příznivě a vedoucí sekce ji charakterizoval jako „nejstručnější a největší informaci o historii volyňských Čechů“. S tím, že byla nejstručnější naprostou souhlasim.

Jiří Hofman

Jak šel život...

(Dokončení)

Rád bych při této příležitosti vzpomněl na úspěšný všeobecný rozvoj hospodářské a kulturní úrovně života na Volyni v poměrně krátkém období existence 20 let svobodného Polska. Vzpomněl bych zde zejména na volyňskou hospodářskou výstavu (konanou v budovách gymnázia Obchodní školy a v některých budovách nedalekých vojenských kasáren) v roce 1928, která se konala u příležitosti 10. výročí osvobození za účasti četných institucí a podniků. Vzpomněl bych zde zejména na velkou expozici pivovaru Václava Zemana v podobě obrovského pivního sudu, ze kterého bylo točeno jeho známé české pivo před zřízenou restaurací. V dalších letech se konaly výstavní volyňské trhy v městě Rovno, které svým přičiněním také přispěly k velkému hospodářskému rozvoji Volyně. Neméně významným činitelem rozvoje východních oblastí Polska byly tradiční každoroční (východní) trhy ve Lvově, kde se také nacházela významná vojenská epopej Bitva pod Racławicami, kterou Poláci po Druhé světové válce přenesli do Vratislaví. Ve třicátých letech vzniklo v Lucku polské divadlo, které se svým repertoárem navštěvovalo některá větší města na Volyni. Mělo své vlastní vagóny a občas se zdržovalo ve stanících a hrálo zde svá představení. Vzpomínám také na období elektrifikace města ve třicátých letech (tažné na stavbu vodovodu na Krásném v té době). Předtím byla hlavní třída na Krásném v délce jednoho kilometru osvětlena jen sporými petrolejovými lampami. Zavedení elektřiny do domácností mělo velký význam. Můj otec byl strojníkem městské elektrárny v Lucku od roku 1921 až do vypuknutí Druhé světové války 1. 9. 1939. Neméně významným obdobím byla pro mne blížící se Druhá světová válka po nastupu Hitlera k moci. Bylo to již cítit v propagandě a připravě obyvatelstva na nebezpečné období, jako koupíkladu promítání filmů znázorňujících na mapě Polska všecky drápy Západu a Východu, připomínající čtvrté dělení Polska. Přípravy na válku byly konány různou formou, zejména nácvikem obrany při chemickém útoku a ustavováním jednotek protichemické obrany v úfádech, podnicích a ve školách. Ukázkově byl také proveden letecký nálet na město Luck, při kterém byly shazovány balistiky s vápnenem nebo moukou a při likvidaci zasažených míst byla nacvičována činnost těchto protichemických jednotek.

Po ukončení studií čtvrtého ročníku Obchodní akademie v Jaroslavi jsem navštívil svého spolužáka Josefa Kopeckého v Českých Ozeranech. Tam nám jeho otec navrhl, abychom za zdárné ukončení školy poznali na jízdách kolejí Volyně a Podolí. Na tuto cestu nám dal dvě stě zlatých na stravování. Po krátké přípravě jsme si stanovili tratě naší jízdy. V té době ještě neexistovaly speciálky ani turistické trasy. Stanovili jsme si cestu na jih k polsko-rumunské hranici do městečka Zaleszczyki na řece Dněstr.

Na zpáteční cestě jsme navštívili vojvodská města Tarnopol a Stanislavow (nyní Ivano - Frankovsk) a další významná města polsko-ukrajinských dějin. Zejména jsme rádi navštívili poutní místo pravoslaví Poczajow. Jde o významný objekt cirkevní architektury s klášterem a zahradami, kde si mniši sami pěstovali zemědělské produkty. Zaujal nás překrásné malby uvnitř cerkví. Projeli jsme mnohými českými vesnicemi, které se spolu s německými lišily úhlednosti od ostatních obcí. Z dalších zajímavých míst to byl Lvov, kde jsme navštívili hřbitov (na němž je pochována slavná polská spisovatelka M. Konopnická), jakož i budovu slavné univerzity Jana III. Sobieskiego s pomníkem slavného polského básnika

Adama Mickiewicze a ukrajinského básnika T. Ševčenka. Další pro nás významným místem byla návštěva bojiště v Zborova za účasti československých legionářů, založených v Kyjevě. Navštívili jsme též mohylu padlých čs. legionářů u Zborova v obci Cecova. Na samotném místě bitvy jsme si, protože jsme to nevděčili ani neuvědomili, že zde bojovali významní čeští hrdinové, armádní generál a plukovník Ludvík Svoboda, pozdější velitel čs. armádního sboru na Druhé světové války v SSSR, ministr národní obrany a prezident republiky.

Bily jsme velmi rádi, že jsme mohli navštívit krásné země Volyně a Podoli, úrodných to oblastí s četnými hlučkami lesy, řekami a loukami, zvrásněné do pekelné pahorkatiny.

Můj otec přijel na Volyně v roce 1900 jako montér na stavbu cukrovaru v Mizoczi na Volyni. Po dostavbě cukrovaru se nevrátil do Prahy, ale zůstal tam jako strojník cukrovaru a po krátkém pobytu se přestěhoval do Lucku, kam za ním přijela jeho nastávající a v roce 1905 měli synatek v katedrále sv. Petra a Pavla v Lucku. Bylo nás pět dětí. Po První světové válce byla Volyně rozdělena na východní část s městem Žitomírem, která zůstala v sovětském Rusku, a na západní část s městem Luck, pozdějším hlavním městem volyňského vojvodství, která připadla Polsku. Oba rodiče jako rakouskí občané optovali pro Československo, dostali cestovní pasy a my děti jsme byly zapsány do cestovního pasu matky.

V období první světové války od roku 1914 do roku 1922 byla pro dorůstající mládež školního věku velmi obtížná situace, kdy nemohla chodit pravidelně do škol v důsledku přechodu front, které se přehnaly přes území Volyně.

Tuto vzpomínku k sedmdesátému výročí maturity posílám Pepikovi a Vaškovi do nebeských výšin.

Jaroslav Mec, region Praha

Až do starí věrný

Mám na mysli kněze služebně nejstaršího mezi aktivními faráři pravoslavné církve v českých zemích a na Slovensku, který se 12. října 2006 dožíval osmdesátého let. Je to pravoslavný farář ve Františkových Lázních, okružní protopresbyter ThDr. Jan Křivka, plukovník v. v. české armády, nositel mnoha vojenských vyznamenání, dlouholetý člen Metropolitaní rady pravoslavné církve a plnitel jiných církevních i občanských funkcí.

Narodil se v polské části volyňské gubernie carského Ruska 12. 10. 1926 v obci Huleč Česká, kterou založili a vybudovali jeho předkové, čeští kolonisté.

Tatínek otce Křivky byl živnostník, kromě Jana měl ještě dvě dcery. Jedna se stala učitelkou, druhá si zvolila dráhu říšednickou. Když vypukla druhá světová válka a sovětská vojska zabrala část Polska včetně Volyně, šlo otcu Janovi na čtrnáctý rok.

Sovětská moc se na Volyni dlouho neudržela. Brzy byla vyštipidána německou nacistickou okupací. Jako šestnáctiletý vstoupil do odbojové organizace Blaník, rozšířené mezi Čechy po celé Volyni. Podílel se hlavně na roznařílení ilegálního tisku této organizace. Když se sovětským vojskům podařilo znovu dobit a obsadit Volynь a organizoval se český armádní sbor pod vedením generála Ludvíka Svobody, přihlásil se Jan Křivka do tohoto sboru a byl odveden jen proto, že se mu podařilo přesvědčit komisi, že je o rok starší než ve skutečnosti byl. Zúčastnil se pak krvavé Karpaty-dukelšké operace. Za statečnost se mu dostalo fandy vojenských vyznamenání.

Válka skončila. Jan Křivka ještě téhož roku začal studovat na obchodní akademii v Praze, kde také maturoval. Mezitím byl demobilizován a zabral si zemědělskou usedlost ve Vroutku na Podbořansku, kam se v roce 1947 přestěhoval i jeho rodiče.

V roce 1948 byl v Karlových Varech založen pravoslavný duchovní seminář na výchovu kněží. Zde začal svou cestu ke kněžství také Jan Křivka. Ještě před vstupem do semináře se Jan Křivka oženil s učitelkou Boženou Zajíčkovou. Hlava tehdejší československé pravoslavné církve arcibiskup

Jelevřejí vysvětil Jana Křivku 24. července na diakona a 31. července 1949 na kněze, a od 1. září ho ustanovil duchovním správcem ve Františkových Lázních.

Otec Jan byl vynikající sportovec, v mládí hrál závodně odbíjenou a s dětmi rekreačně vybíjenou. Uměl se s dětmi působivě pomodlit a nábozensky a morálně je poučit, ale také si s nimi hrál, vodil je krajem nad Těšovem.

V roce 1970 se dal přemluvit otcem Jiřím Novákem, aby se na naší fakultě v Prešově ucházel o doktorát. Vybral si téma z dějin Čechů na Volyni, se kterým fakulta souhlasila, ale nesouhlasila státní správa. Vysvobodilo ho vydání Vaculíkova práce o volyňských Čechech. Byl to hlas české profánní vědy na toto téma a poté bylo toto téma povoleno i jemu. Svou práci dokončil a obhájil v září 1989 a byl mu za ni udělen doktorský titul.

Otec Jan zůstal celý život vojákem svou odvahou a nebojácností. Bylo to zvláštní a neobvyklé v době státní moci budované na strachu. Byl v té době už arciděkanem, dozorčím orgánem nad duchovními celých západních Čech, jejichž každý skutečný i domnělý prohřešek byl státní správou probírána s ním. Lidé na vedoucích místech tehdy často pomlouvali a potápeli své druhy, aby se zabiliby mocným a chránili sebe. Tak jako takřka dítě kráčel bez bázne a s čistým štítem po cestě oné zlé doby, věnčené zbábělci a kariéristy.

Dovedl se tvrdě zastat svých kolegů. Tak jako za války se nebál smrti, jako kněz se nebál obtíží, jako při opravách chrámu se nebál výšek a nosil promrzlým dělníkům pracujícím na kopuli na zahrátku kávu, tak bez bázne čelil nemocem, které přišly s věkem a stejně čeli i stáří, které ho nemůže zlomit ani větší nesnázemi, jež s sebou umí nést.

K osmdesáti mu buď osobně nebo v duchu budou blahořádat desítky kněží, kteří ho už pamatuji jako kněze, několik generací jeho duchovních dětí, rodina, manželka-dirigentka, dcera-starostka města, tři vnuči-theologové i pravnouček Jan Křivka nejmladší.

Arciděkan pravoslavné církve Simeon

K těm mnoha gratulantům se připojuje i redakční rada a další členové našeho Svazu s přáním, aby ještě dlouho rozsvěsil dobré slovo nejen mezi své církevní ovečky, ale i mezi své krajaný, kteří si ho váží a mají ho rádi.

Boris Iljuk šedesáti lety

Možná, že některý čtenář po přečtení titulu tohoto článku si v duchu řekne „takové mládež a ani ho neznám“. To patří napravit. Stručně řečeno je to muž, který se velmi výrazně zasloužil o to, že černobylští krajané mohli reemigrativat do staré vlasti. Přečtěte si o tom jeho články ve Zpravodaji č. 2 a 3 z roku 2000 a č. č. 3, 4, 5 a 6 z roku 2002 a dozvete se, jaká to byla fuška a kdo se ní podílel. Nejsou tam pochopitelně uvedeni všichni. Vý, kteří jste s ním přišli do styku víte, že jeho čestina je občas velmi kostrbatá, že není Čech a přesto s velkou důslednosti a cílevědomostí bojoval za návrat českých krajanů do staré vlasti. Proč? Také na tuhoto otázku odpovídám a přidám některé, spíše jen drobné střípky, ze společné práce.

Narodil se 3. listopadu 1946 v Novohradě Volyňském, což je rodné město ukrajinské básničky Lesi Ukrajinky (vlastním jménem Larisa Kosač). Mezi jeho předky lze vysledovat více národností obývajících krajinu, je tam i nějaká česká praprababička. Český jazyk však Boris neznal a začal se ho učit až na aspirantuře v Kyjevě. Nikoliv od profesorů, ale proto, že při práci na disertační vědecké práci v oboru psychologie se seznámil a oženil se Zubovštinskou Českou Marií Černou. Na a rozměnost volyňských českých rodin je pověstná a v Malé Zubovštině je ještě větší. Zkrátka v tomto prostředí se Boris začal v dospělosti „počešťovat“. Opět potvrzení známého řečení „za vším hledej ženu“. Po předcích zdědil určitou výtrvalost, vynálezávost a nevím co ještě uplatňoval při naplňování svých cílů osobních i ve prospěch společnosti. Tyto vlastnosti ho přivedly, či dokonce předurčily k tomu, aby sehrál důležitou roli při prosazení realizace návratu oněch 1812 černobylských krajanů do staré vlasti.

Poprvé jsme se s Borisem poznali 23.-25. října 1990, kdy spolu s Viktorem Javůrkem a Jaroslavem Ornstem přijeli do Prahy „lestí klíky“ na úradech. ŠČVP při této jednání zastupoval předseda prof. Ing. Miloslav Šatava a já jako tajemník. V této době již bylo ve vládě ČSFR projednáno usnesení, které připravil dr. Haišman z předsednictva vlády, dr. Hájek z ministerstva zahraničních věcí a já. Nyní šlo o to, aby náměstci a úředníci, kteří rozpracovávali realizační opatření viděli a slyšeli „pravé černobylské Čechy“. Po všech návštěvách na úfadech dr. Haišman organizoval přátele posezení úzkého kruhu

zainteresovaných v nějaké výlavní vile. Najednou Boris s Haišmanem se uchylili do vedlejší místnosti. Na můj němý dotaz mi Javůrek sdělil, že Boris řekl Haišmanu léčit HYPNÓZOU - má prý velké bolesti v krční páteři. Tak jsem si Borise již při tomto prvním setkání trošku vyzpovídal. „Svoje hypnotizační schopnosti jsem objevil v klukovských letech na seanci hypnotizéra. To mne přivedlo nejen k rozvíjení této schopnosti, ale také ke studiu psychologie, což se mi stalo povoláním. Vedle výuky francouzštiny“ mi řekl. Při této přátelec besedě došlo i na zásoby, které si hosté přivezli z domova. Boris položil na stůl půlku pěkně vypečené husy. Pochával jsem její chuť: „jako z maminčiny trouby ve sporáku“. No, a dovděl jsem se, že ho pečenou husou vybavila Češka, manželka Marie, aby snad v těch Čechách neměl hlad.

Spolupracovali jsme vícekrát při přípravě rozhlasových pořadů, na konferenci a přáteleckém setkání Černobylských v Jaroměři, pochopitelně také v rámci práce orgánu ŠČVP. Podrobnejší se zmíním jen o shromáždění představitelů všech lokalit, kde se Černobylští usidlili. Šlo o to, že jsem jako tajemník ŠČVP inicioval ustavení a volbu člena Rady černobylských krajanů, která by napomáhala řešení jejich specifických problémů. Kromě dr. Haišmana byli přítomni představitelé úřadů i společenských organizací a více než dvacet desítek zmněných představitelů z lokalit. Když jsem požádal přítomné o navržení kandidátů na funkci předsedy této komise, k mému překvapení navrhovali jen jednoho - doc. Borise Iljuka, CSc.

To přejíme mu k nynějším kulatinám zdraví a mnoho úspěchů v jeho soukromém životě i ve vědecké práci. Mnoga ljeta, Borisi. *Jiří Hofman
Ke gratulaci se připojuje i ŠČVP a redakce Zpravodaje*

Přání k briliantové svatbě Josefa Havlíčka a něco o setkání býv. žáků české školy v Rovně

Milý Pepíku,

Dovol, abych Tobě a Tvé paní poprál k významnému jubileu-briliantové svatbě. Ať spolu prožijete ještě dlouhá léta a mnoho šťastných chvil. Vím, že moje přání přichází pozdě, ale lepší pozdě než nikdy!

Ty jsi průkopník, který zorganizoval první setkání bývalých žáků české školy v Rovně na Volyni. Některé se ho nezúčastnili, bud' o tom nevěděli, nebo nemohli přijet. Ať tak nebo jinak, sešlo se nás hodně. Byl jsem rád, že pozvání přijali také významní hosté, jako kupř. národní umělec Haken, bývalý učitel české školy v Rovně p. Beneš a jiní. Myslím si, že akce měla velký úspěch. Její účastníci nešetřili chválu a uznání.

Na sraz jsme se těšili, i když v našich srdečích panovala určitá nervozita, neklid, obavy, jestli po toliku letech poznáme jeden druhého. Mnoho z nás si kladio otázku, kdo je ton Josef Havlíček, který celou oslavu zorganizoval. Dodnes rád vzpomínám na to, jak jsem se scházel před hlavním vchodem Paláce kultury v Praze. Každou chvíli se nás hluček zvěšoval, poznávali jsme se navzájem a když jsme si nevzpomněli na jména, představili jsme se vzájemně. Pak nastala hodina H - tajemný pan Havlíček přišel, informoval nás o programu a udělala se skupinová fotografie všech přítomných. Potom už vše proběhlo podle předem stanoveného scénáře.

Toto setkání nezůstalo jediné, neboť jeho účastníci se dohodli, že se budou scházet v pravidelných ročních intervalech a nutno říci, že nezůstalo pouze u slov-setkání v Žatci a Chomutově jsou toho důkazem.

Předeším Tobě, milý Pepíku, patří poděkování za nápad svolat setkání bývalých žáků a za jeho realizaci. Poděkování zaslouží i organizátory dalších obdobných akcí, k jejichž konání dal impuls pražský sraz.

Zdraví Tě Jiří Borč,

žák české školy v Rovně

(Josef Havlíček byl spolu se Špt. Ing. Jaroslavem Kozákem, Ing. Tarasem Holubicem a Jaroslavem Mecem zakladatelem ŠČV v Praze). Uvádíme ještě ukázku jeho činnosti literární:

Rovno

Volyňské Rovno, na pohled „Babylonské“ město.

Poláci, Rusové, Ukrajinci, Němci, Židé i Češi!

Společně žili a pekli své oblibené tésto.

Zde naši druhý domov, překové naši!

To tady jsme dělali první kroky

Do naší české školy milované!

V Sokole první cvičky i atletické skoky ...

V lavici český slabikář a litery malované!

S láskou vzpomínáme na učitelský sbor!

Co bychom za to dali, usednout zase v lavici ...

Slyšte?

Děkovnou písce zpívá v našich srdcích chór!

Zastavte čas! Zas rozsvíťte našeho mládi stálici!

Popadesáti letech,

Společně zasednem' jak v školní lavici!

Vzpomenem' na život ...

Napevně zdraví připijem' plnou sklenici!

Napsal Josef Havlíček

Zájezd na Volyně

V letošním roce jsem se také zúčastnil zájezdu na Volyně, a to v červenci. Zájezd pořádala Alla Finkovsová. Měl jsem velký strach z cesty, poněvadž je mi 88 roků, ale vše dobré dopadlo. 12. července jsme jeli z Rovna do Malína. Přijeli jsme včas, před začátkem bohoslužby, zpěvu a projevů. Ja jsem s Alenkou pokládal věnce k památníku. Potom nás autobus zavezl až ke hřbitovu k pomníku malínských mučedníků, kde pět batůšků sloužilo panychidu za zeměří. Já jsem se přihlásil naši vedoucí autobusu, že bych zapíval písni o Malínu, kterou složil a zhudebil nás pravoslavný kněz Václav Šimek. Zapíval jsem ji na ukončení panychidy. Několik našich členek mi říkalo, abych jsem text této písni napsal. Tak jsem se rozhodl, že text písni pošlu raději do našeho Zpravodaje, abyste to uveřejnili. *Vladimír Tengler*

Píseň malínským mučedníkům ...

Malíne rodný, posvěcená země

Tvoj prostou krásu znala duše má,

V čase, kdy lány měly vydat sémě,

Směla té bouře krutosti a zla.

Refrén:

Chrám, škola, domy, lehky popelem,

Zbyla jen slza, vzdor a bolu sten

Malíne rodný, spáleniště holá,

Bolestnou písce srdci zpívá ti

Spolu s tvou krví varuje a volá

Nechceme válku, nové oběti ...

Refrén:

Atínení více život dětí, žen

Výstřely ničen, pálen plamenem

Malíne rodný, drahá moje visko,

Tvá půda vydá jednou plod i květ ...

I v bolu věřím, že den Páně blízko,

Kdy Pán svou mocí změní celý svět!

Refrén:

Vněž Boží lásku jiným plamenem

Zahráde lidstvo, celou naši zem!

Poznámká redaktec: Bylo by dobré rozeslat do regionů i nálepku této písni

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Region Litoměřice

Svatováclavské posvícení

Svatováclavské posvícení ŠČVP v Litoměřicích se konalo 29. 9. 2006, jako loni v Kolibě bratří Kučerových v Zahradách.

Jako loni se očekávalo a připravovalo s radostí, že se zase sejdeme a budeme to my, Volynáci, se vším všudy, jako doma.

Počálo bylo pěkné a sešlo se nás kolem 68 krajanů. Nejdříve jsme se pozdravili s krajankami u prezidentského stolu, paní Votrubovou, Husinovou a Šarayovou, které již zkušeně řídily veškeré úkoly prezence a další krajanky týmu paní Žemanové zdobily stoly tálky, jako vždy lákavých domácích koláčků. Vedoucí regionu krajan Josef Kozák sestavil program tak, aby čas v příležitosti většího setkání krajanů byl využit na oslavování vzpomínku výročí vzniku Československé republiky a pietní vzpomínku 62. výročí Karpatodukelské operace.

Vedoucí regionu krajan Kozák po úvodních bodech programu promluvil krátce o významu 28. října 1918 vzniku Československé republiky v čele s prezidentem T. G. Masarykem a Dr. Edvardem Benešem a dále připomněl výročí Karpatodukelské operace jako součásti většího boje na východě Dunkerku na západě ve 2. světové válce. Potom předal slovo hostu z Prahy paní Marii Nečasové. Kromě výročí vzniku Československé republiky informovala, že sbírka na pomník Dr. Edvarda Beneše v Žatci činí již 212.000 Kč, a že fotka busty Dr. Edv. Beneše již byla prezentována na zářijovém setkání krajanů v Suchdole. Dále také objasňovala objektivní důvody opožděného vydávání Zpravodaje a ujistovala, že oproti některým pochybnostem se všechny zasláné finanční příspěvky do Zpravodaje dostanou.

Doktor Miroslav Moravec ředitel Státního okresního archivu v Litoměřicích, který se našich schůzí jako čestný člen ŠČVP rád zúčastňuje, si připravil jako vždy zvláštní téma-od Dukly ke všedním dnům života na Volyni. Obdivuhodně byly jeho vědomosti o tom, jak se na Volyni vařilo, peklo a hodovalo. Pro posvícení program byl velice vhodný námět.

Jak sám sdělil, pročítal snad všechny kroniky volyňských obcí, i jiné historické zdroje, aby poznal, že mimo těch tradičních jídel jako kachna, husa, zabijskáckové pochoutky, buchty, koláče, cukroví a další pochoutky se tam také konzumovaly holubce, což je stručně řečeno, upravené mleté maso s rýží, zabaléné do zeleného listu a dušené na cibulce. Také růžový salát z červené řepy jako základu s bílou šlehačkovou čepičkou zvaný venigret, štědrovečerní kuřa z rýže a sušených švestek na sladko, nebo z pěničných krup a hubami na slanou, peciválky-napářované makové buchtičky polévané medem a máslem, dušená ryba v mrkví a rajském protlaku a ještě mnoho jiných zajímavých zvláštností, připravovaných v určitých příležitostech. Samozřejmě důležité bylo pití, ale Češi se opijeli pivem, zatímco domorodí obyvatelé vodkou. Pan doktor to měl pěkně vyčtené a ještě lépe o tom uměl vypárat a nám přitomným na posvícení připravil milé vzpomínky.

Toto se týkalo šťastného období míru. Ve válce se praktikoval výměnný obchod. Vše, co mělo nějakou cenu, se měnilo za jídlo. Na frontě u Dukly se například potřebné vitaminy získávaly z tuřinu na poli, ale důsledky v zažívacím traktu pak způsobily, že ta specifická chut a vůně již potom nikdy nepatřila do jídelníčku postiženého, byť pocházela z mladých kedlubinek. Krajan Vladislav Opočenský, známý tankový samopalník, přispěl vzpomínkou, jak si u Dukly vylepšoval vánocně Stědrý večer a uvařili si jablečnou polévku z jablek sestřílených z nečesané jabloně. Chutnala celkem dobře, než jim začalo být divné, kde se vzaly v polévce nudle, když je tam nikdo nesypal, neboť na frontě prostě nebyly. Po hlubším prozkoumání této ingredience se zjistilo, že to nejsou nudle, nýbrž tuční jableční červi.

Dalsího řečeníkem byl jednatel CV Václav Kuchynka, který poskytl přesnější informace o personální problémové situaci ve vedení CV Sdružení a požádal krajan, aby se také pokusil podat nějaké návrhy na funkci předsedy CV. Tato zpráva byla detailně uveřejněna ve Zpravodaji. Dále krajan Kuchynka informoval o kandidování paní Anděly Dvořákové, předsedkyně ČSBS do Senátu za Litoměřický region a požádal o podporu její kandidatury ve volbách, vzhledem k jejím velkým zásluhám, týkající se odborářů i nás, volyňských.

Potom již následoval oběd a posvicenská volná zábava s hudbou a zpěvem harmonikáře, saxofonisty a našim kmenovým interpretem na bici nástroje Joscsem Kozákiem. Dle ohlasu, posvícení se velmi vydářilo. Jen jeden nedostatek byl zmiňován, že v tak veselé atmosféře hudby a zpěvu nebylo na tanecním parketu dědečků a babiček. V této generaci ještě nebylo příliš zvykem, aby babičky, kterým nohy v rytmu podpůrávaly, vyzývaly dědečky k tančení.

Před koncem programu byl oznámen výsledek dobrovolných příspěvků, kdy na organizaci a Zpravodaj bylo získáno 3.900 Kč a na památku Dr. E. Beneše částka ještě nebyla uzavřena, neboť stále narůstala.

Zapsala V. Suchopárová

Region Chomutov

OZNÁMENÍ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel regionu Chomutov společně s O.V. ČSBS a ČsOL Vás srdečně zvou na krajské setkání dne 24. listopadu 2006 od 10.00 do 15.00 hod. ve Středisku kulturních a knihovnických služeb, Palackého ul. č. 85 v Chomutově.

Těšíme se na Vaši účast.

Jiřina Kačerová

Moravskoslezský region

Opětovné setkání krajanů Moravskoslezského regionu v Suchdolen. Odrou.

Také letošního roku dne 16. 9. 2006 jsme neporušili tradici každoročního setkání členů Sdružení volyňských Čechů a jejich přátel. Opětovně účast přesahla 100, což obnáší dvě třetiny naší organizace. Na toto setkání se naši členové dlouho těší. Neboť zde se dozvědí, jak naše organizace pracuje, a i některé otázky, které nejsou řešeny naším časopisem Zpravodaj. Výbor i členové organizace jsou toho názoru, že by se tato setkání měla organizovat, i když to stojí kus práce. Spokojenost členů, že jsou informováni, že si mohou mezi sebou sdělit své radosti i starosti, porozprávat si, vzpomínat, poslechnout si písničky a k nim se i zpěvem přidat a takéž si zatancovat, vždy v závěru oceňují.

Letošního roku jsme naše hlavní jednání věnovali vzpomince na 60. výročí podepsání smlouvy mezi ČSR a SSSR o repatriaci volyňských Čechů do vlasti. Tento referát nám přednesl pan Ing. Václav Vegricht. Velmi zajímavá a kritická byla zpráva o situaci na UV SČVP, která plně osvětlovala dotazy členů na články ve ZPRAVODAJI a zpráva o činnosti výboru a organizace od minulého setkání. Tuto část přednesl nás předseda pan MVDr. Vladimír Samec. Nemalá pozornost byla věnována zprávě o hospodaření,

přenesenou hospodařkou paní Zdenou Novotnou a zpráva o ukončení přesné evidence členů a další organizační otázky, přednesené tajemnicí paní Mafenkou Seidlovou. Bylo vyjádřeno poděkování našim důvěrníkům za jejich péči o členy, za kontakt s výborem a za řešení problémů s výběrem členských příspěvků.

Návrh jednání výroční schůze bylo přijato usnesením s úkoly do příštího setkání v roce 2007. Usnesení bylo odsouhlaseno všemi účastníky.

Jednání výroční schůze nám opět zpřjemnil dětský soubor ZŠ v Suchdole/Odrov pod vedením paní učitelky Zdenky Šimůnkové. Našeho setkání se účastnili hosté z Olomouce pod vedením pana Vladimíra Tenglera, z Vyškova pan Pěnička Václav, ze Sternberka pan Viktor Ráž a z Brna pan Jaroslava Ničová. Z Prahy manželé Nečasovi a paní Toníčka Kramná. Opět přispělo mnoho našich členů finanční podporou na bustu Dr. E. Beneše, na zabezpečení činnosti regionu a časopis Zpravodaj.

Druhá část, která následuje vždy po dobrém obědě, je česem významných diskusí, vzpomínek, rodinného informování, na které se naši krajané vždy těší.

Velká pozornost je věnována zabezpečení občerstvení od začátku jednání a něco dobrého na stolech. Dřívějto zabezpečovaly naše ženy se svým uměním, ale i zde pocítujeme, že nám organizace stárne. V tomto roce jsme využili opět organizace, která nám celé naše jednání a volnou zábavu zabezpečila, od dobrých koláčků, vínka až přes oběd, svačinu a nezbytné kafičko. Nechyběla letos ani vzájemná degustace tekutých moravských moků, zvaných „slivovice“. I toto patří do obsahu našeho setkání.

Necht' nám zdraví slouží a je společná ochota takové setkání připravit a uskutečnit v roce 2007.

Váš přítel Vlastislav Seitl

Region Karlovy Vary

Oznámejme všem členům i přátelům že naše beseda na konci října se nekonala z technických důvodů (volby). Sejdeme se, jako obvykle, v listopadu.

Za region H. Horáková

Region Tachov

Chtěla bych touto cestou poděkovat našim sponzorům, kteří nám občas přispějí nějakou částkou na naši činnost. Jsou to pan Morgenstein Petr, v jehož restauraci se konají naše schůzky a vychází našim požadavkům vždy ochoťně vstříc i nám již poněkolikáté přispěl částkou 1000 Kč na naše výdaje a také něčím do tomboly. Dále pan Kubíček Fedor a Válek Boris, kteří rovněž přispěli částkami 200 Kč. Pan Válek navíc využíval a nechal vytisknout mapu Olšanky. Všem moc děkujiem.

Za region Tachov Michlová

Dopis čtenářky

Vážená paní šéfredaktorko, obracím se na Vás se žádostí o zveřejnění ve Zpravodaji následujícího textu:

Hledám kontaktní adresy volyňských spoluobčanů, kteří se usidlili ve východosibiřské oblasti od Bajkalu po Vladivostok za účelem navázání nových kontaktů s potomky bývalých volyňských Čechů.

Prosím, pište na adresu: Mgr. Ludmila Schaffartziková-rodina Baťovského Vladimíra nar. Martinova, Bohušov 100, 793 99

e-mail: bohusovurad@tiscali.cz

tel.: 554 642 121, 554 642 155

S úctou Mgr. Ludmila Schaffartziková

NAŠI JUBILANTI ...

Region Cheb

12. 10. se dožil 80 let arciděkan pravoslavné církve západních Čech, náš milý pan farář ThDr. Jan Křížka. Již dle než 50 let za svého působení ve Františkových Lázních sdružuje volyňské Čechy z Chebska, Ašska a Sokolovska. Vždy ochoťně každého vyslechnout, poradit, pomoci, utěšit. Je pro nás všechny velkou morální autoritou.

Milý pane faráři, za všechno Vám moc děkujiem.

Přejeme Vám ještě mnoho dalších let, pevné zdraví a boží požehnání. Vaši vděční Volyňáci a farníci

Za region Ludmila Máčová a V. Zýval

Ve IV. čtvrtletí oslaví v tomto regionu svá životní výročí ještě titu naši krajané:

7. 11. 84 let Viktorie Jesinková ze Sofievky, bytem Frant. Lázně.

24. 12. 65 let Lída Krejčová ze Sofievky, bytem Třeběn.

Jméno volyňských krajanů chebského regionu přejeme jim pevné zdraví, štěstí a životní pohodu do dalších let.

Ludmila Máčová a Libuše Pancířová

Region Moravský Krumlov

Podekování

Válečným veteránovi druhého zahraničního odboje, členu prezidentské stráže v dubnu 1945 v Košicích a 2. 10. jubilantu p. Arnoštu Kláspřovi k jeho osmdesátinám blahopřeje a zdraví a pohodu

do dalších let přeje za region Alexandr Pichrt

Zároveň chceme jubilantovi poděkovat za velkorysý peněžitý dar pět tisíc korun na bustu prezidentu Dr. Edvardu Benešovi

Předseda regionu Alexandr Pichrt

Region Žatec

Ve IV. čtvrtletí oslaví svá životní jubilea tito naši členové:

Helena Tomrdlová 10. 10. 75 let, Podbořany. Naděžda Svěcená 20. 10. 93 let, Žatec. Anna Rejková 21. 10. 85 let, Staňkovice. Václav Ré 21. 10. 60 let, Stránky. Larisa Kloučková 25. 10. 75 let, Žatec. Antonie Skopalová 27. 10. 85 let, Blšany. Božena Soukupová 31. 10. 70 let, Žatec. Kristýna Štechová 8. 11. 75 let, Podbořany. Antonie Mazánková 15. 11. 85 let, Kryry. Jindřich Buchalský 30. 11. 85 let, Kadaň. Libuše Bejšovcová 6. 12. 92 let, Lužec n. V. Olga Holubčíková 7. 12. 92 let, Vrousek. Alexandr Vinčovský 11. 12. 80 let, Kryry. Jiří Větrovec 12. 12. 75 let, Nový Bor. Anastázie Zedníková 14. 12. 95 let, Podbořany. Pavlína Volfová 16. 12. 85 let, Louňy.

Také se moc omlouvám a dodatečně přejí paní Věre Vojarové z Poslotoprt která oslavila své jubileum 70 let 15. července, a všem ostatním, na něž nemám data narození ve svém seznamu.

Všem přejí jménem našeho regionu do příštích let hodně moc zdravíčka, štěsti a spokojenost.

Srdcečné Kamila Ondrová

Region Teplice

Dne 1. srpna oslavil své paděsáte narozeniny Vladimír Gabriel. 18. října slaví své osmdesáté narozeniny Václav Štorek, oba členové regionu Teplice.

K těmto významným jubileím oslavenců ze srdce blahopřeje výbor i všichni členové regionu.

Za výbor regionu Teplice Vlasta Holmanová

Region Chomutov

Dne 26. 10. oslavil své 75 narozeniny člen našeho regionu pan Jaroslav Hons z obce Volkov na Volyni, bytem Nová Ves u Chomutova.

Všechno nejlepší, hodně zdraví a štěstí přeje za region Jiřina Kačerová a jednatel J. Roller

Region Moravský Krumlov

Ve IV. čtvrtletí budou oslavovat svá jubilea tito naši členové:

5. 10. - 85 let ThDr. Miroslav Mužík z Třebíče. 25. 10. 70 let Josef Běhavý z Volkova, nyní Loděnice. 21. 11. 75 let Ing. Josef Hořinek ze Sumic. 10. 11. 60 let Vlasta Poláková roz. Roblová z Českého Hubina, nyní Loděnice. Vážení oslavenci, mnoho štěsti, zdraví a spokojenosti k tomuto dni i do dalších let přeje za výbor regionu S. Kounková

Region Litoměřice

Jména našich krajanů, kteří se ve IV. čtvrtletí dožívají významného životního jubilea:

65 let 14. 10. Houžvícová Jiřina z Kyčmarovky, byt. Litoměřice a 18. 11. Škrabál Bohumil z Bojarky, byt. Encovany.

70 let 12. 11. prof. Vichová Věra ze Semidub, byt. Litoměřice.

75 let 11. 11. Vlčková Lída z Mirotína, byt. Litoměřice, 21. 12. Prošek Mikuláš z Mirohošť, byt. Liběšice a 29. 12. Zemanová Helena ze Špaková, bt. Ústí n. L.

80 let 15. 11. Klabanová Vlasta z Mirohošť, byt. Horní Nezly a 17. 12. Otavová Anastázie z Volkova, byt. Ústí n. L.

81 let 12. 10. Vítková Jiřina z Mirohošť, byt. Litoměřice a 25. 10. Janouchová Marie z Volkova, byt. Děčín.

82 let 1. 10. Votrubová Raisa z Kněžněk, byt. Lovosice.

83 let 8. 10. Pojmanová Anna z Mirotína, byt. Opárno, 14. 10. Tintěrová Melánie z Davidova, byt. Hošťka, 5. 12. Bílková Olga ze Straklova, byt. Litoměřice a 10. 12. Ružbacká Evženie z Volkova, byt. Litoměřice.

85 let 22. 10. Opočenský Vladislav z Boratina, byt. Chotiněvec, 2. 11. Prokůpková Marie z Hájenky, byt. Hrušovany a 20. 11. Šiková Marie z Ozeran, byt. Litoměřice.

86 let 15. 11. Štěpánek Boleslav z Teremna-Lipin, byt. Litoměřice.

93 let 3. 12. Chudobová Marie z Boratina, byt. Ústěk. Významného životního jubilea požehnaných 99 let se dožívá 1. 11. náš krajan Štěpánek Karel z Teremna-Lipin, byt. Soběnice.

Do dalších let přejeme hodně zdraví a životního optimisu. Členové výboru SČVP regionu Litoměřice za výbor Holubová

Moravskoslezský region

Ve čtvrtém čtvrtletí roku 2006 se dožívají významného životního jubilea tito naši členové:

50 let Kantorová Emilie, nar. 19. 12. Krnov ČR, bytem Brantice.

65 let Řehák Rostislav, nar. 2. 10. Stromovka, bytem Studénka.

75 let Haráková Evženie, nar. 17. 10. Dembrovka, bytem Charit. Domov Moravec a Kimlová Emilie, nar. 22. 10. Krupá-Hranice, bytem Hukovice.

80 let Zemanová Milada, nar. 5. 11. Rovno, bytem Opava.

Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohody.

Za region Dr. Vladimír Samec, předseda a Marie Seidlová, tajemnice

Region Tachov

Naši jubilanti ve IV. čtvrtletí:

Librová Marie, 27. 9 se dožívá 50 let. Entová Marie, 8. 10. se dožívá 80 let. Antošová Olga, 22. 10. se dožívá 65 let. Faitová Marie, 30. 11. se dožívá 81 let a Lhotská Věra se 5. 12. dožívá 80 let.

Všem jubilantům hodně zdraví, štěstí a do dalších let ještě hodně životního elánu k regionu Tachov přeje

Michlová Alžběta

Všem jubilantům blahopřeje i redakce Zpravodaje

NAŠE ŘADY OPUSTILI ...

Moravskoslezský region

Oznamujeme všem krajanům smutnou zprávu. Dne 27. května zemřel náhle pan Josef Heller, krátce před svým 76. výročím narození. Pocházel z obce Vilhelmovka a žil v obci Krasov na Krnovsku.

Kdo jste ho znali, věnujte mu tichou vzpomínku.

Upřímnou soustrast manželce Emili s rodinami projevuje za region

Dr. Vladimír Samec, předseda a Marie Seitlová, tajemnice

Region Žatec

Opustili nás tito naši členové:

Vratislav Hofman z Postoloprt zemřel 20. 7. ve svých 63 letech, pocházel z Terenova.

Dne 19. 8. zemřela ve svých nedožitých 83 letech Emilie Vasilenková z Podbořan, která pocházela z Malované na Volyni.

Začátkem září zemřel Vladimír Říha z Louň, v nedožitých 86 letech. Pocházel z Novin Českých na Volyni.

Všem zesnulým lehké odpočinutí a pozůstalým upřímnou soustrast vyjadřuje za region

Kamila Ondrová

Region Teplice

Dodatečně oznamujeme, že v prvním pololetí letošního roku opustili naše řady pan Jan Lhoták ze Želenek a paní Hélenu Wyczichovská z Teplic.

Pozůstalým projevuje upřímnou soustrast.

Za region Vlastra Holmanová

Region Karlovy Vary

Koncem května t.r. zemřel v Dubně ve věku 95 let náš krajan Josef Basovský. Za války bojoval v brigádě gen. L. Svobody. Budí mu země lehká!

Zprávu podala sestra Josefa Oulovská

Region Praha

Ve věku 83 let zemřel náš člen p. Václav Nevrkla, narozený v Žitomíru, nyní bytem v Praze.

Upřímnou soustrast rodině projevuje

za region Irena Malinská

Region Mohelnice

Dne 6. 8. ve věku 92 let zemřel člen našeho regionu pan Jaromír Holátko z Dorohostaje, nyní bytem Vlachov.

Byl příslušníkem Svobodovy armády, prošel celou frontou i Dukelským průsmykem, kde byl též raněn. Čest jeho pamáce!

Všem pozůstalým upřímnou soustrast projevuje za výbor regionu Machovská

Všem pozůstalým projevuje svou účast i redakce Zpravodaje

DARY došlé na KONTO SDRUŽENÍ

Září 2006

Region Moravskoslezský

Ing. Václav Vegricht 500 Kč, Stanislav Kabát 200 Kč a Ludmila Réblová 200 Kč.

Region Domažlice

Marie Zajícová 200 Kč

Region Litoměřice

Z prostředků regionu věnoval 1000 Kč

Za došlé dary ze srdce děkujeme!

SBÍRKA na výstavbu busty Dr. E. Beneše Září 2006

Region Praha

Václav Ledvina SRN 200 Kč, Marie Lomská 300 Kč a Alena Podáná 200 Kč

Region Žatec setkání regionu

Kamila Ondrová 200 Kč, Václav Valoušek 200 Kč, Naděžda Brhová 500 Kč, Jaromír Kutek 1000 Kč, Larisa Kloučková 50 Kč, Martin Lietavec 400 Kč, Vladimír Kunášek 300 Kč, Konstantin Mokrý 300 Kč, Rostislav Jeníček 200 Kč, Jan Klaba 100 Kč, Josef Holec 100 Kč, Helena Šafářová 500 Kč, Vlastimil Rampas 300 Kč, Alexandr Horák 200 Kč, Jiřina Patlajenková 500 Kč, Václav Vašek 100 Kč, Evžen Žáček 100 Kč, František Vyháňálek 50 Kč, Simon Černiga - 50 Kč, Emilia Hasilová 50 Kč, Jitka Chundelová 50 Kč, Antonín Nejedlý 200 Kč, Jan Adamka 100 Kč, Marie Sokolová 300 Kč, Marie Vaníková 200 Kč, Ludmila Rampasová 200 Kč, Josef Carboch 100 Kč, Josef Kulich 200 Kč, Anastázie Markupová 200 Kč, Antonie Cupalová 50 Kč, Evžen Matějko 1000 Kč, Jaroslav Malý 200 Kč, František Šťastný 200 Kč, Marie Maťáková 50 Kč, Jindřich Buchalský 100 Kč, Antonín Umlauf 250 Kč, Josef Nesvadba 300 Kč, Antonie Hofmanová 200 Kč, Miroslav Bernard 300 Kč, Antonie Černá 100 Kč, Emilie Mackovčinová 1000 Kč, Libuše Martinková 200 Kč, Evženie Jirkovská 200 Kč, Evženie Malíková 200 Kč, Božena Soukupová 150 Kč, Evženie Blažková 100 Kč, Anna Rejková 500 Kč, Evženie Kaufmanová 300 Kč, Emilie Šimková 400 Kč, Marie Novotná 200 Kč, Miroslav a Ludmila Benešovi 1000 Kč, Anna Jursová 100 Kč, Irena Hanušová 300 Kč, Alexandr Všetečka 200 Kč, ZO ČSBS Postoloprty 700 Kč, OV ČSBS Žatec 10 000 Kč

Setkání rodáků z Volkova v Lounech

Pavla Rajbrová, Lipno 150 Kč, Jiřina Lukešová, Strkovice 150 Kč, manželové Hruškoví, Nový Kostel 150 Kč, Hanálová-Klicperová, Strakonice 100 Kč, Jaroslav Hons, Nová Ves 150 Kč, Václav Matěk, Louny 100 Kč, Věra Arvayová, Louny 100 Kč, Vlasta Trmková, Lipno 50 Kč, Vladimír Žíval, Nový Kostel 100 Kč, Viktor Vraný, Ostrov n. Ohří 100 Kč, Libuše Maťáková, Louny 100 Kč, Václav Kelner, Lipno 100 Kč, Marie Potužáková, Pnětluky 100 Kč, Jankovcová Růžena, Žatec 50 Kč, Věra Rousová, Plzeň 50 Kč, Marie Sršňová, Skupice 50 Kč, Marie Ješková, Žatec 50 Kč, Antonín Ješke, Chrast 50 Kč, Vladimír Král, Kostomlaty 100 Kč, Nina Smrková, Lipno 50 Kč, Emilie Pokorná, Skupice 50 Kč, Jiřina Zetková, Žatec 100 Kč, Pavla Melničáková, Dobkovice 50 Kč, Vlasta Faltusová, Lobkvice 50 Kč, Jaroslava Hrnčíková, Holedeček 100 Kč, Naděžda Mžigarová, Rakovník 100 Kč, Anastázie Otavová, Ústí n. L. 200 Kč, Vlasta Populová, Stříbro 50 Kč, Rosá Pancíř, Vojtanov 100 Kč, Marie Domoráková, Staré Ždánice 100 Kč, Jaroslava Borovská, Cheb 100 Kč, Ludmila Chudýbová, Louny 50 Kč, Jaroslav Malý, Louny 100 Kč, Josef Hudeček, Ostrov 100 Kč, Vladimír Kechr, Strkovice 50 Kč, Mikuláš Fjodorov, Žatec 50 Kč, Viktor Hudeček, Liberec 100 Kč, Antonie Bárlová, Stanovice 100 Kč, Jiří Kyjevský, Nivy 100 Kč, Helena Polcarová, Lipno 150 Kč, Libuše Vošvárová, Louny 100 Kč, Libuše Černohorská, Sádek 100 Kč

Celkovou částku 29 000 zaslal pan Holec

Region Tachov

Kučerová Růžena 200 Kč, Dědová Naděžda 100 Kč, Koutný Vlad. A. Bronislava 200 Kč, Váňovi, Jan a Kateřina 100 Kč, paní Matvějeva 50 Kč, Rajmová Anna 50 Kč, Boček Jaroslav 50 Kč, Matasová Irena 150 Kč, Entová Marie 50 Kč, Glozová Anna 100 Kč, Andrlavá Miloslava 100 Kč, Jančová Marie 100 Kč, Bydžovská Valentína 100 Kč, Slepčíková Jiřina 100 Kč, Faitová Marie 100 Kč, Čermák Václav 100 Kč, Librová Marie 100 Kč, Bydžovský Josef 100 Kč, Čermák Jiří 200 Kč, Válek Boris 100 Kč, Kubíček Fedor 100 Kč Frýblavá Evženie 100 Kč, Štěpánková Olga 100 Kč, Líbalová Libuše 100 Kč, Krejčová Věra 100 Kč, Richterová Libuše 100 Kč, Suchá Božena 200 Kč, Michlová Alžběta 100 Kč, Kopecká Marie 100 Kč, Kutová Evženie 50 Kč,

Morgensteinová Ludmila 100 Kč, Tomšovicová Evženie 100 Kč a Hlaváč Václav 100 Kč.

Všem dárčům děkujeme.

Celkovou částku 3 500 Kč zaslala

za region pi Michlová

Region Domažlice

Kroupa VI. 50 Kč, Radová Mil. 50 Kč, Pytelková N. 100 Kč, Ing. Josef Vlk 200 Kč, Kováčová Ant. 200 Kč, Dufek Vlad. - 200 Kč, Kurcová M. 100 Kč, Šebestová E. 100 Kč, Benešová E. 50 Kč, Brázda Václ. 50 Kč, Böhmová N. 100 Kč, Mukarov M. 100 Kč, Černá Mel. 50 Kč, Ledvina VI. 300 Kč, Tománová E. 200 Kč, Rubatová M. 200 Kč, Holoubek R. 200 Kč, Burdová Lud. 200 Kč, Binovcová M. 200 Kč, Malá Marie 100 Kč, Ing. Kovalčuk B. 200 Kč, Hlaváč J. 100 Kč, Eberlová J. 100 Kč, Malá Anna 50 Kč, Reháková N. 200 Kč, Martanová J. 200 Kč, Drbohlavová A. 200 Kč, Koček Václ. 200 Kč, Vokáčová A. 200 Kč, Marková Emilie 300 Kč, Hříšná Zd. 50 Kč, Vojíčková M. 100 Kč, Reháková Anna 150 Kč, manž. Jančová 100 Kč, manž. Divišová 500 Kč, region l 000 Kč

Region Litoměřice

Miluše Metanová, Encovany 1000 Kč, Anna Pluščenková, Horní Nezly 200 Kč, Evženie Šiková, Litoměřice 200 Kč, Anna Husinová, Litoměřice 200 Kč, Raisa Votrubová, Lovosice 200 Kč, Anna Kohliková, Litoměřice 200 Kč, Zdena Furmanová, Litoměřice 200 Kč, Josef Hubal, Vrbice 200 Kč, Vlastimil Šebest, Děčín 200 Kč, Blažena Vinšová, Polepy 200 Kč, Radomír Vlk Chotiněves 500 Kč, Anna Šarayová, Hoštka 100 Kč, Věra Šebestová, Polepy 100 Kč, Miloslav Bohatec, Litoměřice 100 Kč, Nina Biličková, Hoštka 100 Kč, Libuše Hýlová, Litoměřice 50 Kč, Vlasta Pajerová, Blíževedly 50 Kč, Vladimír Král, Kostomlaty 50 Kč, Vladimír Jiránek, Polepy 200 Kč a manž. Stanislavských, Polepy 300 Kč.

Všem dárčům děkujeme za příspěvky-výbor regionu Litoměřice

Region Moravskoslezský

Sbírka vznikla na setkání regionu 16. 9. 2006-Ing. Václav Vegricht 500 Kč, Vladislav Vaněček 200 Kč, Teofil Fibich 200 Kč, Jiří Kříž 100 Kč, Valerián Klában 500 Kč, Stanislav Kabát 200 Kč, Rostislav Stehlík 600 Kč, manž. Marešovi 100 Kč, manž. Barvíkovi 100 Kč, Vlasta Bolfová 100 Kč, Václav Petras 200 Kč a Ludmila Réblová 100 Kč.

Region Uničov

Vlasta Kačerová, Medlov 200 Kč

Region Moravský Krumlov

Všichni dárci jsou z Olbramovic:Vladimir Kačírek, 180 Kč, Vlasta Hakenová 200 Kč, Lenka Čechová 200 Kč, Edvard Haken 100 Kč, Václav Hybler 200 Kč, Alžběta Svatušková 200 Kč, Václav Svatuška 200 Kč, Ladislav Hybler 200 Kč, Antonín Žitná 200 Kč, Antonie Svatušková 200 Kč, Marie Pichrtová 100 Kč, Josef Svatuška 100 Kč, Anna Hyblerová 100 Kč, Viktorie Orlíčková 200 Kč, Antonie Králová 100 Kč, Jaroslav Krajdl 100 Kč, Vlad. Konopkov 200 Kč, Vit. Holasová 100 Kč, Jan Hybler 100 Kč, Ludmila Košinová 100 Kč, Marie Čihlová 100 Kč, Marie Holasová 100 Kč, Jaroslav Hybler 100 Kč, Josef Žitný 100 Kč a Rostislav Moravec 100 Kč.

Pomník Dr. Edvarda Beneše

Návrh předsedy brněnského regionu pan Kučera se povedlo v první fázi zářně realizovat.

Poděkování patří všem, kdo se podíleli na sbírce.

Znovu dokazujeme, že se dovedeme velmi svorně angažovat pro dobro věc.

Považují za správné zveřejnění všech dárčů ve Zpravodaji. Je to ta nejlepší kontrola a důkaz, jak sbírka pokračuje.

Návrh busty je realistický a velmi pěkný. Odlita bude z bronzu.

Odhalení busty by bylo dle mého názoru ideální na celostátní schůzi volyňských Čechů v Zatci na jaře roku 2007.

Na podstavci bude vytěsnáno poděkování volyňských Čechů panu prezidentovi.

Pan prezident Dr. Edvard Beneš se hodně zasloužil o nás návrat do milované vlasti. Postavením jeho busty to nejklépe výjádříme.

Za komisi pro výstavbu busty Jaromíra Ničová

Důležité upozornění! Jelikož se množí dotazy dárčů na název a číslo konta Sdružení, rozlišili jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 00000-1937591369/0800, Čs sporitelná a.s. - Rytířská 29, Praha 1. Dary můžete poslat i na adresu: Česká pošta, s.p. odštěpným závodem Praha č.j.nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo: 22.11..2006

Tíráž: Zpravodaj vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasný. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasíláte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová, Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povolené Česká pošta, s.p. odštěpným závodem Praha č.j.nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo: 22.11..2006